U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **P. Č.,** v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 2. 2013, č. j. 10 Na 9/2013 - 2,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením ze dne 19. 2. 2013, č. j. 10 Na 9/2013 - 2, Krajský soud v Českých Budějovicích odmítl pro opožděnost žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, který se měl podle tvrzení žalobce uskutečnit dne 8. 6. 2012.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost.

Vzhledem k tomu, že podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti a soudní poplatek uhrazen nebyl, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 20. 3. 2013, č. j. 4 Aps 4/2013 - 6, vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč ve lhůtě pěti dnů od doručení usnesení. V reakci na toto usnesení požádal stěžovatel o osvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 4. 2013, č. j. 4 Aps 4/2013 - 13, nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků a současně jej znovu vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč ve lhůtě pěti dnů od doručení usnesení. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno do vlastních rukou dne 15. 4. 2013.

Podáním ze dne 19. 4. 2013 požádal stěžovatel o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku nejméně o půl roku, o opravu zjevné nesprávnosti ve výroku o nepřiznání osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení. Konstatoval, že hrozí zastavení přezkumu pro nezaplacení poplatku, přestože běžně

probíhají přezkumy i bez splnění podmínek řízení. Lhůta k zaplacení je vzhledem k sociálním poměrům stěžovatele zjevně krátká a výzva nesplnitelná. Stěžovatel je nucen se obrátit s žádostí o finanční pomoc na příslušný státní orgán a čas nezbytný k jejímu vyřízení je jistě delší než 5 dní. Uzavřel, že jeho návrh není neoprávněný.

Nejvyšší správní soud se nejprve zaměřil na obsah podání stěžovatele ze dne 19. 4. 2013. Soud připomíná, že o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků bylo pravomocně rozhodnuto usnesením ze dne 9. 4. 2013 a tímto rozhodnutím je soud vázán. Blíže nespecifikovanou nesprávnost ve výroku předmětného usnesení Nejvyšší správní soud nezjistil, proto se návrhem na opravu tohoto rozhodnutí dále nezabýval.

Návrhu na prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku Nejvyšší správní soud nevyhověl. Stěžovatel totiž soudu nesdělil žádné okolnosti osvědčující nebezpečí vážné újmy, jež by mu mohla vzniknout zastavením řízení. Navíc i s ohledem na předmět řízení, jímž je kasační stížnost proti usnesení, kterým byla odmítnuta zjevně opožděná žaloba, lze dospět k závěru, že zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nemůže stěžovateli způsobit újmu předpokládanou v § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích. Stanovenou pětidenní lhůtu k zaplacení soudního poplatku soud považuje za zcela přiměřenou.

Tvrdí-li stěžovatel, že Nejvyšší správní soud v jiných jeho věcech rozhodoval meritorně navzdory nezaplacenému soudnímu poplatku, nezbývá než odkázat na stěžovateli známou judikaturu, podle které *„[v] řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského, resp. krajského soudu, o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému a ve svém důsledku by popíralo smysl samotného řízení. Tato okolnost proto sama o sobě nemůže bránit projednání věci a vydání meritorního rozhodnutí.“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, www.nssoud.cz). Kasační stížnosti stěžovatele proti usnesením o zastavení řízení nebo o neosvobození od soudních poplatků jsou s ohledem na uvedenou judikaturu projednávány věcně, aniž by soud vyžadoval úhradu poplatku za kasační stížnost. Na danou věc se však citovaná judikatura nevztahuje, neboť kasační stížnost směřuje proti usnesení o odmítnutí žaloby pro opožděnost.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*

Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě nezaplacení. Navzdory výzvě a náležitému poučení stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Za situace, kdy bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, shledal Nejvyšší správní soud nadbytečným rozhodovat o návrhu na ustanovení zástupce pro řízení.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu